

SZABOLCS

POLITIKAI LAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 korona.

Egyes szám 16 fillér.

Megjelenik hetenként egyszer, szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Schlichter Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

IV. ker., Vasuti-ut 17.

Lapunk a bel- és külföld minden nagyobb városában képviselve van.

Bizalom.

Szó ami szó, mi szegény magyarok alaposan elszoktunk már nemcsak az örömtől, hanem az egymáshoz való bizalomtól is. Nem is csuda. Mohács óta alig volt vig napunk, s ha volt is, vajmi hamar felváltották a legsötétebb kétségbeesés napjai.

Végre, mikor nemzeti reményeink utolsó szép virágai is elhervadtak a durva önkény akasztófáin, az 1867-ediki koronázási ünneppel befejezettnek tartottuk a nemzeti gyásznak majdnem négyszázestendő korszakát s azok közül, akik 1848/49-ben nyert és vesztett csatákban egyforma lelkesedéssel hullatták véréket a magyar szabadságért, sokan kezdtek hirdetni igaz, benső meggyőződéssel, hogy a kiegyezéssel vége van az atoknak, visszavonásnak s a magyar nemzet a koronás királylyal való teljes egyetértés jegyében nyugodtan nézhet elébe a második ezerestendőnek. Büszkén hirdettük, hogy ha van alkotmányos ország, úgy a mi hazánk az, ha van alkotmányos uralkodó, úgy a mi királyunk a legalkotmányosabb.

És ime, már évek óta hangzik a keserű panasz újra meg újra, hogy megint csalódtunk, vége megint az egyetértésnek.

a bizalomnak s az azokon épült örömeknek és reményeknek.

A nemzetől távol állt, hogy újabb csalódásával a királyt okolja, de okolt másokat, sokakat; de sajnos, kevesen akadtak a megvádoltak között, kik döntő, férfias lépéssel tisztázták volna magukat a súlyos vád alól, de annál többen akadtak, akik a nemzetet vádolták „mérgező illuziókból származott részegséggel“, mint ahogy az összbirodalmi eszme ugrai Don Quijoté-ja a nemzeti felbuzdulást állítólag „classicusan“ jellemezte.

Persze, hogy ebből gabalyodás lett.

Láttunk obstructiókat keletkezésükben és elmulásukban, láttunk honatyákat, amint könyes szemekkel egymás nyakába borultak, s láttunk honatyákat, akik miniszteri székek roncsaival püfölték ki a darabontokat a tisztelt Házból, hova Perczel Dezső zsebkendőjén kívül nem volt más meghívójuk.

Egy-egy ujoncjavaslat, vagy hozzá hasonló, elég volt a szenvedélyek felébresztésére, egy-egy kormánybukás elég volt a leszerelésre, anélkül, hogy nemzet egy körömfeketényi hasznát is látta volna a drága színjátéknak, melybe az ő lelkét is belevitték mozgó erőknek.

És ez így tart talán még jó sokáig, ha a geszti kis Caesar meg nem bokro-

sodik a maga nagyságának gondolatától s nem akar pozdorjává törni mindent és mindenkit, aki az ő közösügyes talpigájának útjába mer állani. Persze szilaj Pista kedvét gyász követte; januárius havában ugyancsak alaposan elfagyott az ő vetése.

Azonban a kis bukoneznak nem elég az első nagy tanulság. Amilyen nehéz és viszontagságos volt a miniszterelnöki székbe való felkapaszkodása, olyan keservesen esik neki attól végleg megválnia, mert ő azt oly szívesen hitte apai örökségének, amit kipróbált elvtelenség őriz meg számára az emberi kor legvégső határáig.

És mialatt ő agyarkodva passogtat vissza az elhagyott szép pozíció felé, szóba kerül, mit csináljon immár az ő híres pártja, mely az ő zászlói alatt kapott mandátumot a télen. Ennek a pártnak szerinte az volt a hivatása, hogy mindig csak a miniszterelnök törekvéseit támogassa és sohasem a nemzet vágyait; s mikor egyszer csak azt kezdték rebesgetni, hogy a szabadelvű-párt csatlakozzék, vagy csatlakozhatnék a koalíció hatvanheteseinek valamelyik csoportjához, a geszti gróf úr tele torokkal kiáltotta ki a nagy világba, hogy a szabadeivű-párt elveszti erkölcsi súlyát, ethikai alapját, ha ilyesmit megtesz. Őrizze meg híven a kilences-bizottság programját, hisz az a hivatása, a coali-

T Á R C A.

A keceli udvarház.

A „Szabolcs“ számára írta: Mándoky Lajos.

Fehérpataky László, a pusztuló közép-birtokos osztály díszes képviselője, egyetlen fiát várja haza. Még ily izgatottan soh'sem várta. Mit mondjon a már ifjúvá lett gyermeknek, kit máskor anyja már a vonat állomásánál fogadott. Az az asszony feldult mindent, feldulta ez ifjú lelkének egyensúlyát. Miként adja tudtára, hogy fájdalmát enyhítse? Talán megkellett volna bocsátani nejének, a fiu kedvéért? De mégse, hisz kiturják az ember gyalázatát amugy is, az embereknek nevezett vakondokok, kiket lábba ejt a mások szenvedése. Szemük összevillan, mert olyasmiről suttoghatnak, mi foszlánnyá zuzza mások tisztességét. Nekem a fiu több, mint ő mindannyian és megvetve tovább haladtam volna a társadalom lesújtó ítélőszéke előtt, melyen a helyes gondolkodás napirendre tér, mert a bíróság hallgatólagos elfogadása megfosztja az egyéniség beléletének szabadságát és így mit ér, ha a köztör-

vények meg is kimélik azt? De van valami, mit okoskodás el nem nyomhat, megsebzett az asszony husz évi boldog együttlét után és én nem türhetem magam mellett! . . . Gondolatai szálltak tovább, tovább. Esteledt. Domboldalon fekvő lakásából beláthatta egész pusztáját, melyről munkásai hazafelé tértek. Minden nyugodni tér, de mintha egy idő óta ezeknek pihenése sem volna oly halotti. Még egyszer átgondolta, minő állapotban találta nejét, kit az egész vidék tisztelt. E tanyán mulattak legvigabban és a délceg asszony kék szemei csak szeretetet és nem szerelmet szórtak. De nincs a kettő között határvonal és miként a leáldozó napsugarak megegyszer megfürdenek diadalittasan a megfutott pályán, megegyszer visszaakart tekinteni a kezdetre ő is.

Férje vadászni ment a Kárpátok közötti bérelt vadászterületre. Sohasem gondolt arra, hogy nejében kétkedni is lehetne. Néhány hét óta a birtokot egy komolyan látszó mérnök a kataszter számára szabályozta. Az uraságnál lakott és a kertben terített asztalnál a még mindig szép asszonnyal társalgott. Mi volt ez este oly kábító, hogy ez megtörténhetett . . .! Az asszony szerette, becsülte férjét, a mérnök nem tért le a tisztesség útjáról, hisz az asszony volt annak megteste-

sülése maga és mégis . . .! Kocsizörejt ők nem hallhattak és amikor belépett a mitsem sejtő férfi, ki a szomszédokkal érkezett haza és jelezni akarta, hogy vendégeket hozott, a meglepetés szótlanná tette, majd haragjának és megvetésének hangján, villámokat lövelve szólt: „E pillanatban pusztuljanak mindketten! Férgekre nem vadászom, én fogatok és a természet gunyjáról e hü asszony kedvesével együtt utazhatik. Jó utat! Azon jegenesoron zörgött el a nyugalma, melyen fiát most várta. Végre megérkezett az ő büszkesége és mikor atyjára borult e kékszemű fiu szerette volna szótlannul átlopni fájdalmát, de az besiet anyját átölelni, de ott üresség honol. Szívéhez kap, talán csak nem egy elhantolt sirhoz érkezett, de atyja beintí őt szobájába, nehogy a bizonytalanság marcangolja.

„Légy erős fiam, nagy veszteség ért bennünket! Ne sirj én jó gyermekem, anyád él, de nekünk ő elveszett. Meg kell nyugodnunk, bár a temetés megnyugtatóbb, mint átkos emlékek tekinteni azt, ki nekünk mindenünk volt. Ma-holnap férfiú leszel. — A világ nem a könnyezőké és te korán tanulod meg a köny nélküli sirást. Megsebezve lépsz ki az emberáradatba, ne mutasd soha, hogy valami fáj, mert jobb a gyűlöle-

Napernyőkben, keztyükben, gallérokban, nyakkendőkben, kivágott czipőkben,
alsószoknyákban, stb. ujdonságok láthatók

Eisler Károly női, férfi, czipő, divat és rövidáru üzletében, Nyiregyházán.

tió pedig majd szétrobban s a benne levő hatvanhetesek csatlakozzanak ő hozzájuk a kibontakozás érdekében.

Igy beszél ő, pedig éppen ő, a forma és lényeg közötti viszonyoknak többszörösen kifütyölt ismertetője, tudja legjobban, hogy annak a híres programnak éppen a legfontosabb pontját nem a kilences-bizottságban, hanem Bécsben szövegezték véglegesen. Ő maga vitte fel Bécsbe, úgy ahogyan a kilencek kiszabták, s ő maga hozta vissza Bécsből, úgy ahogyan Beck úr és társai adjusztálták. Egy szóval ő tudja legjobban, hogy az a híres pártprogram nem honi gyártmány, de azért szerinte a nemzet rohan vesztébe, a nemzet van berugva, ha nem hiszi el, hogy honi és üdvösséget rejt magában.

Hogy ugyanebbe az időbe, nevezetesen a legközelebbi multba esett Bánffy Dezsőnek Andrassy Gyulával való élénkebb eszmecsereje, melynek tárgya nem lehetett más, mint a kibontakozás utjainak keresése, hogy ugyanezen eszmecsere folytán szóba került a szabadelvű-párt esetleges állásfoglalása, az csak természetes, hiszen elég sajnós, de a „szabadelvűekkel” még mindig kell számolni.

Hogy készül valami, azt Bécsben is jól tudták és mivel legjobban azt szeretnék, ha a Tisza óhajta teljesülne, el is hitték és híresztelni is kezdték a hatvanheteseknek a koalícióból való kiválását s egy új hatvanhetes többség kialakulását, szóval a régi jó idők feltámadását. Nálunk is akadtak, akik elhitték, akadtak olyanok is, akik félig hitték, félig nem.

Hogy Bánffy Dezsőt több oldalról gyanuba vették, azzal, hogy szét akarja robbantani a koalíciót, azon ne csodálkozzék se ő, se más. A bizalomtól régen elszoktunk már; sokat csalódtunk s azért oly nehéz újra hinnünk. Már ott kísértett megint a gondolat, hogy lesz ismét egy kormánybukás, egy új pártközi paktum és pontum, a nemzet pedig csak tátsa tovább is a száját a papirgombócra, melyet neki szántak.

tünk-, jobb az irigységünk-, mint szánalmunk elviselése. S ha a nők tekintetében egy világot látsz megnyitni, ne nyulj utána, maradj magános fa és ne legyenek ők mások neked, mint eldobható játékszer. Sokat kívánunk tőlük, de mikor a sok egy fejlődésben leszűrődött tisztesség gondolata csak, csak ismétlem és még ezt sem! Megértetted ugye a fájdalom igaz szavát és követni fogod? Többé ne bolygassuk, ne említsük őt!”

Nem is említették. Multak az évek, de a közös hallgatásban ott élt az anya mindig, kinek hollétét misem árulta el. Az öreg a gazdaságban, Dénes a tanulásban igyekezett feledni, de ott rágódott belsejükben mindig ő, kit száműztek. A bánatos kékszemű ifju jogot végzett, a nővilág kedvence lett, de meg nem állott egyik mellett sem, hiába dobták magukat elébe. Kerülte a társaságot, ellentmondást nem tűrő természete nem simulhatott azokéhoz és miként anyi sokan, az utazásban kereste a figyelemlelkötés nagy művészetét. De a figyelem nem irányítható, odaszegődött egy képhez és azt akarta viszontlátni mindenütt. Kereste az anyját, azt a jóságos két szemet, de mindhiába. — Ha néha-néha kékszemű nőt látott és engedve

Ezért azután szinte balzsamként hatott az aggodó hazafiakra Bánffy Dezsőnek deési és óbudai nyilatkozata. Hogy a mai alkotmányos küzdelemben sokkal jelentékenyebb szerepet játszik, mint azt bárki előre gondolhatta volna, az nyilvánvaló, hogy ujabban, amikor megint gyanu és bizalmatlanság kísérte utjain, szétosztott minden kételkedést s magát szilárd egyes embernek mutatta be, ki bizik szövetségeseiben s azok bizalmára teljes mértékben méltó hogy egész kerekén árulásnak bélyegzi a koalíció közös programjától való esetleges eltérést, mind oly jelenség, ami a bizalmat és reménységet csalogatja vissza hozzánk és közibénk. Így talán mostani nagy küzdelmünk nem lesz oly eredménytelen, mint a megelőző csatározások valának.

Bár a kölcsönös féltékenység és bizalmatlanság mindig és minden kérdésben helyt tudna adni, kölcsönös bizalomnak és megbecsülésnek, mennyivel megizmosodnék reményünk és karunk!

Ehhez azonban még egy szükséges. Az alvezérek ne igyekezzenek tulkiáltani a fővezérüket s ne irányítsák ágyúikat oda, ahol nem ellenség, hanem jóbarát vonul föl.

Miért pukkan a Hock János ágyúja nagyobb, mint a Bánffy Dezsőé?

Ha Bánffy Dezső nem restel a maga elvei és céljai mellett azzal érvelni, hogy hiszen Apponyi is helyesli azokat, akkor Hock János ne vonjon a két nagy férfi között tendenciózus és pillanatnyi hatásra számító párhuzamokat. Ha Bánffy Dezső a mai válságos helyzetben a 48-asokkal őszinte és hű szövetséget akar, mindaddig míg a közös program meg nem valósul, akkor Hock Jánosnak nincsen oka a 48-asok külön párt-programjáról, mint szerinte elavult programról kicsinylőleg nyilatkozni, mert az ilyesmi csak gyengítheti a bizalmat; no meg ha Hock János szögre akasztotta is a 48-as mentét, azért az még nem olyan divatját mult gunya mint ő gondolja: igen sok előkelő

azok kacérságának kihívásukra mégis választott, nem csókolt mást, mint azok szemét. Azt hitte az anyját csókolja. — Utazgatása közben kapta a hirt, hogy atyja nagybeteg. A leggyorsabban haza utazott, de már csak halottat talált, kit szive ölt meg. A hátrahagyott sorokban ennyi volt írva: „Fiam, keresd meg anyád! A dac elpusztít így mindannyiunkat! Vagy talán jobb ez így?”

Gazdaságát Dénes bérbe adta és folyton utazott, de a botlott asszony átérezve nagy bűnét, eltűnt. A káprázat játékát nem tudta megbocsátani ő sem magának, amikor szeretettei már megbocsátottak. A mérnök ur Dél-Afrikába távozott, amint Dénes meg tudta, de nő nem ment vele. Hol van te it? Az egyszeri találkozás élete célja. Mindhiába. Hazautazott tehát birtoka megtekintésére. — A szomszéd városkában is akadt egy kis dolga. Este egy vándorszínész csapat előadására hívták. Egy kékszemű leánynyal társalgott éppen, amikor a darab második felvonásában megjelenik egy ósz, széparcu asszony és Dénes a bódé mindennapi zaját tulharsogva kiált: „Anyám, én jó anyám!”

uraság éppen mostanában viseli kényesen és büszkén.

Tanulja meg tehát Hock János hatalmas vezérétől ne csak azt, hogy az újpárt programja jelenleg közös nemzeti program, pártszínezetekre való tekintet nélkül, hanem tanulja meg tőle azt is, — hiszen van rá alkalma bőven — hogy a politikai beszéd nagyon jól ellehet célzatos hasonlatok nélkül, de aminek hiányoznia nem szabad belőle, az az a diszkrét megfontoltság, előkelő mérséklet, mely vezérének minden nyilatkozatát jellemzi.

dr. Pröhle Vilmos.

Bánffy hete.

Irta: Mándoky Lajos.

Elvitázhatatlanul az övé, mert az egyedüli ki nem azt tartja, hogy várhatunk, hogy a helyzet változatlan, hogy ráérünk munkához fogni a nyaralás után. Változatlanul nem létezik és bármily ostobának látszék is az ugynevezett átmeneti kormány, a csendőrkapukra való kifüggesztés, annál inkább parancsolja, hogy velük le kell számolni. Korántsem értem ezalatt, hogy távozásuk kedvéért az a vezényleti kívánság, mit érkezésük előtt elengedhetetlennek tartottunk, elengedhető. Ez esetben ők céljukat, kiküldetésüket teljesítő hős fiak, kiket a császári mosoly sirjukig kísér. Küldetésük piaci spekuláció volt és mert első pillanattól balszerencse kísérte utjokat, lehetetlen, hogy a terminus kitolása kárpótlás legyen mindezért. Bármennyire is érdektelen sorsuk a nemzeti küzdelem hullámvérésében, Tisza-Dobon vádalahelyezésük kész terve is elintézését nyer. Szeptember 15-ike a szilárd pont, mely a küzdelem fordulója. E napon a Ház össze jön és az elnapoló kéziratot ujjal fölcserelelni, nemzeti szuverenitás megvédése emén, nem hagyja. Szép is volna! Király és nemzet, az egyenrangú, az egymást kiegészítő tényezők, egygyé lennének ismét a királyban, melynek nemzete automata. Jön kézirat, nem jön kézirat, hatásában minden, parlamentünk a naptól kezdve működni fog. Működhetésének nem megbontó, hanem azt biztosító tevékenység a Bánffyé és azt a koalíció megmontásának minősíteni csak rosszakarattal lehet. Egy pártvezérnek programja érdekében nem csak lehet, hanem kell is dolgozni és ha a koalíció programja találkozott az Új-pártéval, ezzel a párt nem egy kormányzásban kamatoztatandó tőkét lát, hanem eszméinek érvényesülését a többi pártok keretében is.

A ténymegállapítás történt nem bábérszerzés céljából, hanem, hogy egy — bár kicsiny — párt igazai hasznára lehessen a kibontakozásnak. Kevesebbel mozdulni, mint a koalíció programja senki nem tudhat és ha abban minden párt, törekvéseinek egy részét találja, a mienk egészét és mert az érvényesülés mindeniknek meglegedésére szolgál, nekünk hatványozottan. Mindnyájan egy

NAPERNYŐK és batist BLOUSOK leszállított áron
kaphatók
KOHN IGNÁCZ
női-, férfi-divat és rövidára üzletében.
Városház-palota.

mától kezdve

célért küzdünk, Andrásyék nem másért mint az Uj-párt, Kossuthék még egy távolabb eső képernt, mit Bánffy csak elősegíthet. Bánffy nem a koalícióból való kiszakítását akarja, a 67-eseknek, hanem éppen abba való bedédeltetését, azt, hogy megértve a jelen keserű csalódásait nem mint egymással marakodó fél álljunk szemben, hanem együtt és ha tömöríteni sikerült a 67-eseket, ezzel nem emelt gátat a personal unió munkásainak, hanem csak megkönnyítette a Kossuth párt programjának teljes tisztaságban való maradását és ha a párt megtudta semmisíteni azokat, kik Deák alapját veszélyeztették, megfogná tudni azokat is, kik a jövő folyamának útját állják.

A Kossuth párt azt mondja, hogy jelen pillanatban ez alapot tűri, mint amely a personal uniót nem sérti, az erre való rátérhetést a jövőben, sőt a jelenben sem ellenzi. De ellenzi a jelenben azon célszerűségi kapcsolatot, mely célszerűség volt annak háttérére. S így ha szeptember 15-én a kormányváltás pillanata bekövetkezik, mely biztos még az esetben is, ha e napot távozásukra még hazudták volna is, a nem formulákhoz kötött megegyezés esetén a Kossuth párt kormányalakító elvei miatt nem lehet; ha részt vesz abban, teszi azt mint előőrsé programjának, mint a kormányzás minden ágában befolyással bíró, ki úgy lehet, hogy az új alakítást, annak nemzetboldogító hatását látva, magáévá teszi. A felgyült bajok sürgőssége oly erejű, hogy a különbözet keresése bűn, mert egy szegénységben nagy nőtt csapatot egyesített a jogtalanság közössége és ok már egy másik világrend előjeleként felvonulva, közömbösek minden alakulattal szemben, A socialismus, a közelgő rém a szűkkeblűséggel szemben és bár eszmék ellen harcolni hiábavaló, bizonyos, hogy parlamentünk bűne e nemzetre veszendőbe menő erkölcsi erő, mert itt is áll az, mi politikai állapotainknál, hogy az elodázgatás a véglételet juttatja felszínre. A csendőrkapu vihet bennünket is a véglethez, de ha amint még ma is hinni akarjuk odafönt a béke és nem a császártalálkozás gondolata út tanyát, annak a feliratnak végrehajtó közege Bánffy, vagy Andrásy lehet és az általános titkos választói jog lesz a hatékonyabb alkotmányvédő eszköz, melyért a hatalom bitorlóihoz nem kell megrendelten könyörögni menni a hivatásos izgatónak. — A társadalomnak vannak közös bajai és azt mesterségesen lefoglalni nemzetközi szocialisták számára ha lehetne, ők volna a Megváltók, kik szégyenszemre a jogtörők segítségét keresik. E téren a nemzet létérdeke ismét Bánffyhoz tér vissza, mert a Kossuth párt personal uniója nem gondolkodik a sovinizmus tüzeiben egy beforrott, illetve egy beforrasztandó nemzetről. Keztyűs kézzel kezeli a nemzetiségi kérdéseket, holott ily uton egy különvált ország belső bajainak orvosa és nincs ideje az Európában való tündöklés előkészítésére. Pedig a hol az

anyagi boldogság meghonosodik, amint fajunk kiválósága, eltekintve egymásközötti torzsalkodásunk megbénító erejétől, mégis csak ezt fogná szomjuhozni.

Az éhes enni vágy, de ha jóllakott szórakozni is. Jelen pillanatba a mi éhségünk visszazoritott jogaink teljes érvényesítése mit követni fog a szórakozás utáni vágy és mi egy nemzet szórakozása, mint azon kivivott tekintély, mit más silányabb nemzetek megszerezni tudnak. Nem a nagyhatalmi ábránd, de a nagyhatalmi valóság hajlja Bánffyt, mikor a nagy leszámolás helyett mégegyszer annak megmentésére siet, de úgy, hogy egy foszladozó tartományok mesterséges államának egy nemzeti erejének, egységének fényében hatni tudó országot terem, mert vezetni fogja azt az imperializmus azon útja felé, melyet a sovinizmus önértetet adó becse a kapcsolatot megkedveltető eszköze avat. Nehéz munka, mert a lelki csalódások megrázkódtató sora beopta azon vágyat a lelkükbe, hogy el Ausztriától! Ez évszázados vágy harcosai a Kossuth-párt tagjai, kik a magánosság, elhagyatottság és ugyancsak ennek öntudatot adó erejéből merítik a jövő zálogát. Bánffy e heti működése igazolhatta, hogy a cél egy, de a kibontakozás eszközeit, ha Kossuthék keresnék, az ő programjuk ellen dolgoznának és ha Bánffy keresi, félre a féltékenykedéssel, mert a személy olyközömbös az eredmény mellett, mi olyközelesőnek látszik e férfín erőt és abban megnyugvást keltő működésében. Feszült figyelem irányul a szép Tiszadob felé és a jó generálisok még most sem értik, hogy a figyelmet nem lehet csinálni, még ha szebb dolgot függesztenének is a csendőrlaktanyák kapuira, mint a nemzet husába vágó törvénytelen behívókat!

A piacrendezés kérdéséhez.

Most midőn kicsi hijján egy gazdasági év ismét tova szállt felettünk, és a vidék özönlenni kezd a megye fogyasztó piacára, hogy gazdasági tevékenységének — hála Isten — szép eredményét értékesítse, ismét felmerül a kérdés előttünk: hogyan és hova helyezzük el a termelők nagy seregét? Ezzel kapcsolatban az a további kérdés, hová helyezzük el okosan és a kölcsönös érdeket lehetőleg kielégítő módon azon minden rangú és rendű termelőket, akik a város és határának területéről sereglenek a piacra? Mit tegyünk a róm. kath. templom előtti térrel, hol a közlekedés különösen a hetivásárok alkalmával, ha nincs is teljesen lehetlenné téve, de lépten nyomon megakad. Aki nem hiszi álljon ki a templom elé és gyönyörködhetik abba a szánalmas erőlködésbe, amelyet e forgalmi gócponton a közlekedés lebonyolítása okoz.

Ezen a bajon segíteni kell, és pedig minél előbb. Ezen kérdés megoldása halasztást nem tűr, és pedig annál kevésbé nem, mert az öszre szokatlan nagyságu áru forgalmat helyezhetünk kilátásba. A szekeren áru lók befogadására a Zöldség-tér ma is alkalmatlan, hova-tovább méginkább alkalmatlanná válik, ami nagyon természetes, mert hiszen a piaci forgalom évről-évre gyarapszik, ezt a mult kétségbevonhatatlanul igazolja; ez egy természetes fejlődési procedura amely rendes körülmények között nem ösmer visszaesést, csak előrehaladást.

Megjósoljuk, hogy a rendőség a gyümölcs, zöldség és főzelék árusokat az idén már nem lesz képes a Zöldség-téren és a Selyem-utcán elhelyezni még akkor sem, ha a ponyvák alatt áruló szatócokat (kalmárokat) a térről kiakolbóltja. A templom főbejárata előtti piaci viszonyok pedig több okból egyenesen tarthatatlanok; de nem lehet tovább tűrni azt sem, hogy a „Korona” előtti főpiac-teret hetivásárok alkalmával sátrakkal tömjék tele és pedig nem épen a dolog disztelensége miatt, hanem rendes forgalmi és közlekedési szempontokból.

Ezek képtelen helyzetek amelyen azonban könnyű segíteni, csak akarni kell, és pedig akarni tárgyilagosan és az ügy iránti önzetlen jó szándékkal.

Tessék felhasználni piac-térül a Liget-sort és a bujtosi-utat. Mindkét ut 30 méter széles, tehát valóságos piac-teret nyújt a város központjának közvetlen közelében. Tessék ezt felhasználni a szekeren áru lók részére, csak 200 méternyi hosszúságban, és pedig a szekereket két-két sorjában állítva fel. Itt a burgonyát, zöldséget, stb. szóval az e nemű főzelékféléket árusítók kényelmesen elhelyezhetők, mert e helyen 400 szekér fér el. Ez pedig nagy szó, amivel az van mondva, hogy ezen a területen az összes káposztás, zöldséges, burgonyás, meg minden oly e féle árucikk, amelyeket szekereken árulnak el-fér. Ezen terv megvalósításának a feltételeit képezi természetesen a Fábán féle telek egyrészenek elsajátítása, és hogy a bujtosi-ut közepén elhuzódó árok legalább 200 méternyi hosszban beboltzassék s hogy a liget-sori haszontalan és értelem nélküli árok betömettessék.

A bujtosi-ut árok beboltzotatása elől kitérni úgy sem lehet, mert hiszen ez a sor pár év alatt már beépül s a házak sora előtt ily rondaságot megtűrni nem lehet, nemcsak szépségért, hanem egészségi okokból. Ez a ronda árok ott a fogház épület előtt, mindenféle nyavalyának kitünően kiesztelt, és megtervezett hatalmas melegágya. Nincs ma nálunk nagyobb közszükséglet, mint ezen ronda ároknak beborítása s a liget-sori árok teljes behányása. Ez utóbbi árok, egy teljesen értelmetlen csesznyeség. A legnagyobb esőzések alkalmával sem fut le azon egy kanál víz sem, ott pang a miazmákkal telt zöldes poshadék az árok fenekén, míg az altalaj be nem issza és a nap heve fel nem szárítja. Tessék a partjára kiállani és erről meggyőződni. A bujtosi árok rondasága folyik ugyan naponként 120 cm. sebességgel, még így is csak esőzések és nagyobb esőzések alkalmával, egyébkor a csesznye habarék undorító büzt okádvá a város felé, szintén pang és csak pang az árok fenekén. Méltóztassák az árokparton végig sétálni és állításunk betűszerinti valóságáról meggyőződni.

Itt valamit tenni rendőri szükséglet és kötelesség, amely vita tárgyát nem képezheti. Itt minden mulasztás csak a rendőség felelőségére történhetik.

A Zöldség-tér így a kocsin áru lóktól felszabadulván, azon az összes sátorban áru lók, az élelmicikk árusok, a kofák és stb. elhelyezhetők. A piacrendezés kérdése így a legegyszerűbb módon meg van oldva, A „Korona” előtti tér kiaszfaltirozva s rendszeren lo-csolva egyedül a finomabb élelmiszerek áru helyéül lenne kijelölendő és semmi egyéb célra nem, mindezek okszerű csoportosítás mellett a véglegesítés jellegével.

A Fábán féle telekrész kisajátításának a financirozás szempontjából, igénybe lehetne talán venni a környékbeli telektulajdonosok áldozat készségét is, ha ez oly közszükséglet, melylyel szemben a város áldozatkészsége fényesen indokolható.

Méltóztassák a fentiek az illetékes köröknek elfogulatlanul és tárgyilagos jó szándékkal megszívlelni és sürgősen intézkedni.

Legnagyobb választék!

Legújabb napernyők, női-, férfi-harisnyák, —————
————— keztyűk, ruhadiszek, és nyakkendőkben.

GOLDSTEIN J. SÁNDOR

= női- és férfi-divat üzletében =

Nyiregyháza Pazonyi-u. 4.

Választási piócák.

A városháza erkélyére valahányszor feltűzik a fekete zászlót, azonnal megmozdulnak a kortesek. Emez emberek az ezer és ezerféle megélhetés közül a korteskedést választották jövedelmi forrásul. Kitetszik ebből, hogy ezen alakok a legtávolabbról sem hasonlítanak ama régi kortesekhez, akik elvért, meggyőződésből, hazafiságból korteskedtek és a saját tárcájukhoz nyultak, ha kiadásról volt szó.

Nem mondom én, hogy ma már nincsenek olyan emberek, akik a közjóért, tisztességes eszközökkel igyekeznek a szerintük legalkalmasabb pályázó ügyét győzelemre segíteni; de többen vannak, akik pénzért, eszemiszomért korteskednek s azt szeretnék, hogy naponként volna választás. Az ilyen emberek üzletszerűen üzik a korteskedést.

Még el sem hantolták az elhunyt tisztviselőt, már ólálkodni, törléskedni, szimatolni kezdenek a pénzért szívességre kész, hivatalos kortesek. Bármennyi legyen is a pályázók száma, ezek módot keresnek, módot találnak arra, hogy valamennyinek felajánlják hathatós támogatásukat és a biztos sikert. Ezzel aztán kezdetét veszi az ingyen való evés, ivás, szivarozás. De kezdetét veszi az is, hogy emez apró emberkék a pályázók nevét állandóan ajkukon hordják, multjokat, képességüket akként bírálják, amiként a körülmények parancsolják.

Ha a választás eldőlt, sietnek a győztesnek gratulálni, az áldomásnál jelen lenni s oda sugni a boldog győzőnek, hogy az elért siker egyenesen az ő érdemük, akik önzetlenül, meggyőződésből fáradoztak. Választás után jön aztán a sok és olyan követelés, melyeknek gavalléros kiegyenlítésétől függ a korteseknek a következő választásig való megélhetése.

Ugyan, ugyan, gondolkozzunk ezen kérdés, eme szégyenletes állapot felett. Hát kinek, minek tartják az ilyen züllött alakok a pályázókat és választókat? Hol veszik ezek a bátorságot, hogy céljuk elérésére épen a pályázókat és választókat szemelik ki! Vagy nem teher-e, ha az ilyen nép bárkinek meggyőződését próbálgatja megingatni?!

Különbözik nemcsak választásoknál, de fontosabb közügyek eldöntésénél is ott lábatlankodnak nevezettek és csak a saját zsebükkel törődnek. Ezek minden olyan alkalommal piócaként szívják az érdekelteket, amikor feltalalnak sikerül.

Ismét választás előtt állunk. Ismét mozognak a kortesek. A választóknak ismerőik kell a pályázókat. A pályázóknak saját érdemeikre kell támaszkodniuk. Mit keresnek hát a kortesek ott, ahol a választásokról beszélnek, ahol a szavazó cédulákat osztogatják?! El kell távolítani ezen embereket, hogy ne zavarják senki meggyőződését, hogy ne legyen alkalmuk a szavazó urna közelébe a választóval tolatkodni.

Igazán nem tudja a gondolkodni tudó polgár, a szavazó, el sem képzelni, hogy a mai felvilágosodott korban miként lehetséges, hogy akadnak emberek, akik képesek az ilyen züllött, pénzért, önzésből szereplő emberekre hallgatni. Vegye tehát kiki elő a maga legjobb meggyőződését és azt, csakis azt kövesse, ha valamely fontos ügy eldöntéséről van szó, ha választási jogot akar gyakorolni.

Midőn készséggel elismerem azok érdemeit, akik meggyőződésből, közjóért vesznek részt a választási mozgalmakban, ismételtlen és mindig elítélem azokat, akik a választást olyan zavarosnak tekintik, melyben szabadon halászhatnak a pénzre sóvárgó szereplők!

Polgár.

Utmutatás

a peronoszpóra (*Plasmopara viticola*) ellen való védekezésre.

(Folytatás és vége.)

II. A berri-i vagyis a burgundi keverék, melyben a mész helyett szódát (mosó vagy maró szódát, savanyú szénsavas nátriumot) teszünk. E keveréket célszerű oly helyeken használni, a hol tiszta meszet nem könnyen szerezhetni. A keverék készítmódja ugyanaz, mint a bordeaux-i s ezért a csemegezőlő permetezésére különösen alkalmas.

A rézgáliczot csak fa-, réz- vagy agyagedényekben oldjuk fel és a keveréshez is csak faeszközt használunk. A kész keverék elállhat hosszabb ideig is, de használat előtt és általában valahányszor a permetezőbe öntünk belőle, alaposan felkavarandó, mert éppen azok a részek, melyek a peronoszporára hatnak, ülepednek le.

A leirt két keverékfolyadék egyikével vagy másikával külön erre a célra készült ugynevezett permetező gépekkel, melyek a folyadékot ugyszólván szétporlasztják, megpermetezzük, illetőleg fecskendezzük a szőlő zöld részeit. Igen kis szőlőkben, a hol a gép megszerzése ki nem fizetné magát, finom kézi seprővel vagy meszelővel fecskendezzük be a szőlőtökeket.

A permetezéstől csak akkor várhatunk teljes sikert, ha a permetezést lelkiismeretes pontossággal a kellő időben végezzük.

A permetezés idejét és számát pontosan nem lehet kiszámítani. Az első permetezést végezzük el minél előbb, még május hónapban, mielőtt a gomba szőlőnket megtámadta volna, de mindenesetre még a virágzás ideje előtt. Ha a gomba már bejutott a szőlő belsejébe, akkor a betegség kitérését már nem gátolhatjuk meg, csak továbbterjedését akadályozhatjuk meg. Májusban azért is jó elvégezni a permetezést, mert hazánkban a legtöbb eső június hóban szokott esni.

Az első permetezéshez mindig egyszázalékos keveréket használjunk, mert a gyenge levelek egy részét az erősebb keverék könnyen leperzseli. A többi permetezésekhez a kétszázalékosat kell használni. Legalább kétszer okvetlenül szükséges permetezni, a legtöbb esetben háromszor, sőt esetleg négyszer-öttször is kell.

Először permetezünk májusban, virágzás előtt, körülbelül a midőn az erősebb hajtások husz cm.-nyire növekedtek; másodszor permetezünk a virágzás után június végén; ha távolabbi környéken is valahol mutatkozik a peronoszpóra a második permetezés s a szüret közti idő közepén, úgy augusztus közepe táján permetezünk harmadszor, s csak legfeljebb a korábban érő csemegezőlő fürtjeit kiméjük meg a harmadik permetezéskor. A borszőlők fürtjeit még szeptemberben is permetezhetjük.

A permetezéskor ügyelni kell a következőkre:

1. A szőlő minden hozzáférhető zöld részét be kell permetezni.
2. A szőlősorokat mindegyik oldalról, tehát kétszer kell permetezni.
3. A munkás a permetező végét ne tartsa közel ahhoz a tökéhez, a melyet permetez. A leveleket a permetezőfolyadék minél apróbb, mákszem nagyságu cseppekben sűrűn és egyenletesen lepje el, úgy, mint a finom harmat. Borsószem nagyságu cseppek és a levél szélén összefolyó nagyobb cseppek a leveleken sok üres helyet hagynak, és így nem védik meg kellően. A permetezett levélnek a permetezés után nem szabad egészen nedvesnek lenni.
4. A nagyon lejtős szőlőben a munkás lefelé ne permetezzen.
5. Esőben vagy esős időben ne permetezünk. Az eső által lemosott permetezést ujjal kell pótolni. Napos, száraz és szélesendes időben legjobb permetezni.

6. Közvetlen a kötözés után ne permetezünk, hanem várjuk meg, míg a megbolygatott szőlőlevelek úgy 4-5 nap mulva természetes helyzetüket ismét elfoglalták.

Minthogy a peronoszpóra az egész tenyészési időn át folyton terjedhet s megtámadhatja a szőlőt, a permetezésnek nagyobb sikere van akkor, ha azt általánosan, azaz minden szőlőben végrehajtják.

Ezért is ajánlatos a hegyközségek megalakítása, hogy azok kötelekében a peronoszpóra ellen való kötelező védekezés kellően szerveztesse, s a védekezés teljesítése az egyes szőlőbirtokoknak megkönnyíttessék.

Földművelésügyi m. k. ministerium.

Előfizetési felhívás.

Tisztelettel kérjük azon előfizetőinket kiknek előfizetése lejárt, hogy a megrendelést mielőbb megújítani sziveskedjenek.

Előfizetési ár:

Egész évre	8 korona.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

HIREK.

Felhívás szabolcsvármegye összes polgáraihoz.

Nemzetünkre újból rá nehezedik a megpróbáltatás terhe. A magyar országgyűlés követeli azt, hogy a mi vérünkön és pénzünkön fenntartott hadseregben a magyar szellem és nyelv érvényesüljön. Ezen jogos és törvényes kívánságnak kivívását csak úgy remélhetjük, ha a jelenlegi kormányval szemben megtagadjuk az állami adók, illetékek fizetését és fiaink nem állanak a sor alá! Így rendeli ezt a törvény, így parancsolja az alkotmány!

Szabolcsvármegye közönsége 1905. július hó 12-én hozott határozatával egyhangulag kimondotta, hogy elvárja minden egyes hű fiától, hogy nem fog akadni egyetlen egy oly magáról megfelelekezett szabolcsvármegyei polgár sem, aki akár a vér, akár a pénzadó önkéntes kiszolgáltatásával egy alkotmány ellenes kormányt támogatni akarna és fogna. Ez alapon — Szabolcsvármegye intéző bizottságának határozata folytán — azon kérelemmel fordulunk vármegyénk összes polgáraihoz, hogy állami adóikat ne fizessék be és ne engedjék meg fiaiknak, hogy önként sor alá állanak! Mindenki aki ilyen tesz; vétkezik hazája ellen és idegen érdekeket támogat!

Kötelességünk azonban arra is felhívást tesz, hogy meggyőzzük a vármegyénk lakosait, hogy összes községi, vármegyei és egyházi adóikat, árter tartozásikat annyival is inkább fizessék be, mert ezek befizetése egyrészt törvényes kötelességök, másrészt ezen kötelességöket elhanyagolva éppen azon testületek tekintélye szenvedne csorbát, a melyekre ily nehéz időkben elengedhetlen és kétszeres szükség van, vagyis nem tudná magát fentartani a község, a megye, az egyház,

KOVÁCSI JENŐ

Női divat kelme-vászon és fehérnemű áruháza,

Nyiregyháza, Pazonyi-utca 2. szám.

Minden cikkből nagy választék a legfinomabb kivitelig.

Eszakmában a legjutányosabb bevásárlási hely.

Községi, vármegyei és egyházi adót tehát továbbra is pontosan fizetni kell! Állami adót, illetéket azonban nem! Mindaddig nem szabad fizetni, amíg az országnak alkotmányos kormánya nem lesz! Nehogy azonban a felgyülemlett adók később annál súlyosabban terheljék az adózó polgárokat, már most figyelmeztetjük Szabolcs vármegye összes lakosait arra, hogy ezen adó összegeket szövetkezeteknél vagy takarékpénztáraknál helyezték el addigra, míg majd törvényes kormánya lesz az országnak, amikor adóinkat megfizetni mindannyiunk hazafias kötelessége lesz.

Kelt Nyiregyházán, 1905. július hó 25-én.

Bory Béla, gr. Dessesffy Aurél,
Szabolcsvm. intéző bizottságának elnökei,
Mezőssy Béla,
Szabolcsvm. intéző bizottságának jegyzője.

Uj munkatárs. Straub Sándort a technológiai iparmúzeum tanárát, a kiváló szakembert és hírneves írókat megnyertük munkatársnak. Straub nem ismeretlen városunkban, amennyiben a helybeli villamos telep építését felülbíró bizottságnak elnöke volt és városunk előkelőségével akkor megismerkedett. Szerkesztőnkhez régi és az együtt végzett iskolákból eredő barátság fűzi új munkatársunkat.

Polgármesterünk szabadságolásáról haza jött és tegnap átvette hivatalának vezetését.

Kinevezés. A vallás és közoktatásügyi minister, Bodiu Mihály nagykállói állami gimnáziumi tanárt, a VIII-ik fiz. osztály 3-ik fokozatába nevezte ki.

Halálozás. Vettük a következő gyászjelentést: Fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk a felejtetetlen hű feleség, gondos jó anya, szerető testvér Görömbei Péterné, született Kálmánczhey Borbála asszonynak, életének 53-ik évében, tíz havi súlyos betegség után 1905. aug. 2-án reggel 7 órakor csendesen történt elhunytát. A megboldogultnak hűlt tetemei aug. 3-án, csütörtökön d. u. fél négy órakor fognak a nagykállói ev. ref. sírkertben visszaadni az anyaföldnek. Nagyikalló, 1905. aug. 2. Béke poraira! Görömbei Péter mint férj. Gyermekai: István, Péter, Erzsike, Boriska. Testvérek: Kálmánczhey János nejevel, gyermekeivel. Kálmánczhey Ilona, Sipos Ottóné ferjével, gyermekeivel s számos rokonok.

Necrológ. Klein Mór, Nagyikalló és vidéke társadalmának tevékeny tagja elhunyt. A család a következő gyászjelentést adta ki. Fájdalomtól megtört, szomorodott szívvel tudatjuk, hogy felejtetetlen édes jó atyánk, illetve nagyatyánk, szeretett fivérünk és sógorunk Klein Mór földbirtokos, Szabolcs vármegye törvh. bizottsági tagja életének 63-ik évében rövid szenvedés után, ma reggel Budapesten jobblétre szenderült. Drága halottunk hamvait Nagyikallóba szállítjuk, honnét f. hó 6-án, vasárnap d. e. 10 órakor fogjuk a balkányi izr. sírkertbe örök nyugalomra tenni. Budapest 1905. augusztus hó 3. Áldás és béke poraira! Klein Ignác, Klein Etelka férj. Somlyó Mórné, Klein Jenő, gyermekei. Somlyó Mór J. veje. Somlyó Ernő és Margit unokái. Özv. Feldmann Mártonné szül. Klein Fanny, Mandel Ignácné szül. Klein Róza, Spitzer Sándorné szül. Klein Ida, Pollak Lajosné szül. Klein Laura testvérei. Mandel Ignác, Spitzer Sándor, Pollak Lajos, özv. Klein Simonné, Gottlieb Mór és neje, Brunn Zsigmond és neje, Bloch Sámuel és neje sógorai és sógornői. Csendes részvét és koszorúk mellőzése kérik.

A Nemzeti Szalon városunkban. Jeleztük már, hogy a Nemzeti Szalon Nyiregyházán képkiallítást rendez a Bessenyey kör meghívására. Ezen kiállításra szánt műveket f. hó 20-ig kell beküldeni a Szalon budapesti címére.

A mándoki szintársulat. Babóczy Viktor igazgatása alatt szokatlanul népes előadásokat rendez, a miben része van annak, hogy az igazgató betudta igazolni, hogy a közönségnek nem egy vándorcsapathoz van sze-

rencsége, mint mindig ezelőtt, hanem egy szervezett. államsegélyt élvező szintársulathoz, mely társulat azon célnak, mely a nemzeti eszme és önérték fejlesztése a szinpadról is megfelel. Ennek szép bizonyítéka, hogy Pethő József plébános, a kaszinó elnökének indítványozására, a Kaszinó valamint a tüzoltó testület velük együtt ünnepelte Petőfi halálának 56-ik évfordulóját, mely augusztus 3-án volt. Színre került az ünnepség keretében Rudnyánszky: Petőfi je és Murai-Virágfakadása. Beke Ilona szavalta nagy tetszés mellett: A csorka honvédet. — A játzó szereplők sorában emelkedett volt Feleki játéka ki tehetséges, képzett színész. Drámai erő lüktet Somló előadásában, ki az Ocskay Brigadéros jobbágyát és a vikariust az ezt megelőző estén is művészettel telten személyesítette meg. Hangjuk tisztaságában kiemelkednek Rónai és neje, ki a tönkrement Kárpáthy, volt színigazgató leánya és a társulat vezető énekesnője. A fiatalok kedvence Egry Irénke, a bájos naiva, de meg is érdemi. Különbön oly kedves, hazafias este volt, hogy a gyöngéi fel sem tűnhetett.

Táncmulatság. Gróf Dessesffy Aurél védöksége alatt alakítandó „Iparos-olvasókör” alapja javára a Büdszentmihályi ipartestület a társulati Lukácsfürdő kis erdő nyári fedett helyiségében, 1905 év augusztus 6-án „Zártkörű Nyári Táncmulatságot” rendez. Beléptidij: Személyjegy 1 kor. Családjegy 3 személyig 2 kor. 50 fill. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hírlapilag nyugtáznak. A táncvigalom egész tartama alatt világposta, szerpentin és confetti esata; azon hölgy ki a legtöbb levelezőlapot kapja, ugyszintén az is, aki a legtöbbet eladja, értékes jutalomban részesül. Szünóra alatt bárány-kisorsolás. — Kezdeté délután 4 órakor. Ételekről és italokról a már is hírneves társulati fürdő vendéglője gondoskodik. Vasuti állomás közvetlen a fürdő mellett.

A városi gőzfürdő kazán tisztítás miatt folyó hó 6-odikanak (vasárnap) déli 12 órájától 9-edikéig zárva lesz.

Nagy idők tanuja. Pozor István 48-as honvéd, a nyiregyházi szegényházban 76 éves korában meghalt. A szabadságharcot végig küzdötte és vitézségi érme is volt. Jó módú gazda volt eleinte, de később végleg elszegényedett.

A tartalékosok és póttartalékosok behívása. A vármegyénk közgyűlése — amiként ismeretes — megtagadta a tartalékosok behívóinak a kézbesítését. A katonai parancsnokságok most postán és ajánlva küldik szét a behívókat, de kevés sikerrel, mivel a postai kézbesítőknek a közigazgatási hatóságok a címeiket ki nem adják, azok pedig anélkül nem boldogulnak. Naponta csak Nyiregyházára 150—200 behívó jön, melyek azonban csaknem mind vissza számoltatnak.

Nyári mulatság. A „Nyiregyházi Iparos Olvasó-Kör” és a „Nyiregyházi Iparos Ifjuság Önképző-Egylete” folyó hó 20-án, az ipartestület összes helyiségében nagyszabásu nyári mulatságot rendez. A két egyesület által együttesen rendezett mulatság sikere előre is biztosra vehető.

Polgárság és katonaság harca. Nyirbogáton a munkácsi gyalogezred volt beszállással, honnan szombaton távozott el. Hibás intézkedés folytán nem állott rendelkezésre elég szekér. A katonaság az utcán erőszakkal távolította el az embereket fogataikról és a terményeket az utra górtá, miközben tettleg is bántalmazta a polgárság és katonaság egymást. Sérülés mindkét részről történt. Szilágyi Imre ev. ref. lelkész kocsiját is erőszakkal kísérték a parancsnokságra. A kocsis oldalán két szuronyos baka ült. A pap hivatkozott arra, hogy őt a törvény felmenti az előfogat adásától és kijelentette, hogy a kocsiját haza hajtja. Egy főhadnagy kijelentette, hogy leszurattja aki a fogathoz nyul. A lakosság védelmi eszközökkel felfegyverkezve tömörült a papja körül. A kilátásba helyezett leszurás azonban elmaradt és a pap bántódás nélkül hajtotta el fogatát. A lakosság még most is forrong.

Sikkasztó könyvelő. Friedman Adolf, a Herskovits Gyula helybeli varrógép raktárában mint könyvelő és pénztárt kezelő volt alkalmazva. Ma egy hete Herskovits Gyula

levelet kapott, melyben értesítették, hogy Szatmáron lakó sógora súlyosan megbetegedett. Erre Herskovits Gyula Szatmárra utazott, és a hétfőn, mint a hónap utolsó napján lejárandó üzleti váltók beváltására fordítandó pénzüsszeget, mintegy 25⁰⁰ koronát nevezett könyvelőnek átadott. Mult hó 30-án Herskovits hazaérkezvén arról értesítették, hogy a könyvelő aznap még nem volt az üzletben. Kedden reggel levélben értesítette Friedman a főnökét, hogy a reá bízott pénz nincsen meg, mert tőle azt ellopták. Herskovits Gyula az ügyet a kir. ügyészségnél bejelentette, de a sikkasztónak sikerült kerek oldani, mire a köröztetése hivatalból elrendeltetett. Mint halljuk, a most es azelőtt elsikkasztott összeg az 5000 koronát meghaladja, mely a sikkasztó visszamenő manipulációja volt.

Halálos lórugás. A Messzelató tanyán Harman András lovait kipányvázta a tarlóra legelni. János nevű 7 éves fia közöl ment a lovakhoz, melyeknek egyike úgy rugta fején, hogy a szerencsétlen gyermek f. hó 3-án pár napi szenvedés után meghalt.

Utcai botrány. Horvát József, apja bérkocsiján hajtott kifelé tegnapelőtt este a vasútra. Részeg volt, és a járó-kellőket elgázolással veszélyeztette. Amidőn egyik megyebizottsági tag figyelmeztette, hogy rendesen hajtszon, ostorral támadt rá, és hogyha Major János rendőr elő nem siet, komolyan meg is sértette volna. Felhívjuk rendőrfőkapitányunk figyelmét arra, hogy az ilyen esetekben, a legszigorubban járjon el.

A nyiregyházi kereskedő alkalmazottak betegsegélyző pénztára a mult hó 30-án tartott rendkívüli közgyűlésében Hoffmann Mihályt elnöké, Eisler Károlyt alelnökké választotta meg.

Borkiállítás a Tatrán. A Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete, f. hó 19—23 Tatra-Lomniczon borkiállítást rendez. Sikerült több mint ötven szőlőtermőt megnyerni arra, hogy azok közel 200 legkiválóbb fehér és vörös pecsenye- és csemegeborait beküldjék. Minden elfogultság nélkül jelezhető, hogy ezek a borok méltóan fogják a magyar borászatot képviselni és bizonyítékot szolgáltatnak arra nézve, hogy bortermelésünk ma ismét joggal kiváló helyet követel maga számára a világversenyben. Egyedül az a körülmény, hogy az összes bormintáknak több mint egy-negyedrészre a Tokaj-Hegyaljáról került ki, biztosítja ezen borkiállításnak látogatottságát és a borminták kelendőségét. A M. Sz. O. E. nek szándékában van a kiállítást augusztus 19-én szüreti ünnepélyel megnyitni, az egész kiállítás alatt pedig korai csemegezőlőt is árusítani. Akik ezen kiállítás alkalmából Tatra-Lomniczon jelen lenni akarnak, ezen szándékukat legkésőbb augusztus 12-ig vagy a jelzett üdülőhely igazgatóságával, vagy a Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesületének igazgatóságával (Budapest, Üllői-ut 25.) tudatni, hogy az kellő időben lakásról gondoskodhasson.

Lopás. Vasárnap este városunkban Vajda Ferencet a törvényszék fogháza mellett Tót Ferenc, Darabos Lajos, Karner János és Sztanacsek Géza, csavargók megrohanták és pénzének, valamint egyes ruhadarabjainak elrablása után megkötözték és ott hagyták. Elalált állapotban találták meg az arra járók az összekötözött embert. Vajda nem ismerte meg támadóit, azonban a rendőrség ki nyomozta azokat.

Hamis koronások. Bergstein Jakab és Grünfeld Adolf helybeli lakosok hamis koronásokkal, Zatureczki Pál pedig hamisított ötkoronással akart fizetni. Azt állítják nevezettek, hogy jó pénz gyanánt fogadták el a hamis pénzeket másoktól. A vizsgálat folyamatban van. Ajánljuk olvasóinknak a kapott pénznek figyelmes megismerését, mert a károsodástól eltekintve hivatalos kihallgatásoknak kell alá vetni magát annak, aki bár tudatlannal rossz pénzzel akar fizetni.

Cséplőgép áldozata. Encsencsról írják lapunknak, hogy f. hó 2-án Molnár József tanyáján cséplőgéppel dolgoztak. Német József-nét elkapta a gépszij, és többször megforgatta a levegőben ruhájánál fogva. A kerékek összezúzták balkarját és ballábát. Sérülése életveszélyes.

Verseny. A szegedi országos tűzoltó versenyen a helybeli tűzoltóság 40 tagja vesz részt. Innen 10-én este indulnak el. Készültségükből ítélve elsőrendű díjakkal térnek haza.

Szabolcsvármegyei gazdasági egyesület választmányi ülésben foglalkozott a kormány kinevezésével, és bizalmatlanságának adott kifejezést.

Tűz. Tegnap a városunk határában levő Bánszky András féle tanyán tűz volt, amikor 6 kazal élet és takarmány nemű hamvadt el.

Szőlősgazdák gyűlése. A magyar szőlősgazdák országos egyesülete Mátrafüredre országos szőlészeti és borászati értekezletet hív össze. Az értekezlet idejét a rendezőség szept. 8-ára tűzte ki. A gyűlés napirendjé az aktuális szőlészeti és borászati ügyek megvitatása van kitűzve. A hevesmegyei gazdák nagy előkészületeket tesznek az értekezlet sikere érdekében. Megyénkből is többen jelentették be részvételüket.

A postafőnök figyelmébe. Következő sorokat vettük: Örömmel olvastam b. lapjokban, hogy a telefon központ kapcsolásának gyorsabbá tétele ügyében intézett feliratuk kedvező elintézését nyert. Legyen szabad a postafőnök ur figyelmébe ajánlani, hogy Kolozsváron úgy szokott a főnök tenni, hogy magántelefonokon figyelni meg a központ jelentkezéseig eltelt időt, mert azt elhiszem, hogy az ő lakásán és hivatalában levő telefonon gyors a szolgálat, melyet mi eddig azonban csak hírből ismertünk. Nyiregyháza, 1905. aug. 1. Tisztelettel M. G.

Szerencsétlenség. Vas József berceli lakos földet hordott. Munkája közben egy aláásott földtömeg ráomlott és mellkasát összetörte.

Sulyos baleset. Kuglik Mihály munkás keze a vasuti állomáson két ütköző között került, melyek keze fejét leszakították.

A nyulázat vége. Penyige Mihály kaszálás közben nyulra talált, melyet üldözőbe vett, de olyan szerencsétlenül esett el, hogy a kasza sulyosan megsebesítette.

A munkás sorsa. Lác Mihály, köművesek mellett dolgozott. Egy pallér úgy vágta kalapáccsal fejbe, hogy a feje megrepedt. Az Érzsébet kórházban ápolják.

Éjjeli katonai gyakorlat. A helybeli huszárság szerdán délután éjjeli harcászati gyakorlatra ment és csütörtökön hajnalba jött haza. Két óra tájon végig trombitáltak és dalolták a várost és felköltötték a lakosokat. Jövőben több figyelmet kérünk.

Elveszett. A napokban a Koronától a városházáig elveszett egy értékes arany medallion, melyben 2 arckép volt. Aki megtalálta és a rendőrségnek beszolgáltatja illő jutalomban részesül.

Ellopott ló. Gröber József tiszapolgári lakos, 1 d. 6 éves pej kanca lovát ismeretlen tettes ellopta.

Gondnokság. A helybeli kir. törvényszék Kis Istvánné ujfehértói lakosnót, gondnokság alá helyezte.

Megszurt ember. A Sóstó fürdőről jött hazafelé Szirmay Árpád iparos Paulik Mihály társával. Utközben összeszóllalkoztak, miből kifolyólag Szirmay Paulikot veszélyesen megszurta.

A rendőrség figyelmébe. Többen jelentették szerkesztőségünkben, hogy egy kopottas ruházatu nő a piacon egy özv. hivatalnoknának mondja magát, és értéktelen rézből való gyűrűket aranyakként árul. A 10—12 koronára tartott gyűrűket 1—2 koronáért is oda adja. Ezen körülményt a rendőrség figyelmébe ajánljuk.

Tilos a drótkapcsos fűzet használata. A vallás- és közoktatásügyi miniszter megtiltotta az iskolában a drótkapcsos írófüzet használatát. Ugyanis a fűzet összetartására szolgáló sodronykapocs igen gyorsan megrozsdásodik, s a gyermekek könnyen vérmérgezést kaphatnak tőle.

Az állam ménló-vásárlása. A földmivelésügyi miniszter föl hívja azokat a tenyésztőket, a kiknek birtokában három és félebet betöltött, de a nyolcadik évet meg nem haladott koru ménló van s azt elakarják adni, hogy szándékukat lakóhelyük pontos megjelölésével aug. 10-ig jelentsék be.

A telefondíjak leszállítása. Vörös László kereskedelemügyi miniszter, mint értesülünk, megvalósítja a közönség régi óhaját és a telefondíjszabást olcsóbbá teszi. Az erre vonatkozó tervezet már teljesen készen van a kereskedelemügyi ministeriumban.

Villamos színház. A buzatéren felállított villamos színház előadásai mindjobban vonzák a közönséget. Meg is érdemli Adler Zsigmond tulajdonos a pártolást, mert a mostanihoz hasonló kitűnő mozgófényképeket még eddig nem láttunk. Már maga a helyiség külzete is látványosság számba megy amennyiben körülbelül ezer villamos izzó és 4 ivlámpával van felszerelve. A leadó készülék a legmodernebb kivitelű, a képek szokatlanul életek, mivel a felvételek vetítésére szolgáló fény előállítására egy olyan ivlámpa szolgál, amelyet egy husz lóerejű dynamó táplál. A színezés is remek. A külső világítást egy 30 lóerejű dynamó látja el, amely benzin motorral van hajtva. Kétnaponként változik a műsor. Ma az orosz-japán háború borzalmas jeleneteit mutatják be. Ezenkívül nagyon érdekes számok vannak felvéve. A falragaszok szolgálnak hővebb felvilágosítással. Megemlítésre méltó az is, hogy villamos ventilátorral van a helyiség hűtve.

Debreceni nagyvásárra utazóknak legmelegebben ajánljuk, az országos jó hírű Löffkovits Arthur órás és ékszerész céget, hol a legmegbízhatóbban lehet szép és divatos ékszereket és órákat vásárolni. Gyönyörű kirakatai megtekintésre érdemesek,

Vizmentes ponyvák és termény-zsákok a legolcsóbb árban Friedmann Sándor utóda Fülöp Dezsőnél.

C S A R N O K.

Úri lakodalom falun.

Irta: Dynamó

A magyar népelet egyik legkedvesebb s tagadhatatlanul legérdekesebb akta ceremonája a falusi parasztlakodalom. Nade nem sokkal áll mögötte a falusi *uri lakodalom* sem!

Teszemfel a tekintetes ur leánya, vagy pedig a jegyző-, vagy tanító leánya megy férjhez. Biz ez valósággal ünnepszámba megy faluhelyen, ha még köznapra esik!

Ilyenkor a parasztember elhánnya-veti munkáját hamarosan, hogy aztán oda állhasson az *örömház* palánkja, vagy kerítése mellé, bámulni és nagyokat köpködni az ünnepeit ház udvarára.

Az asszonynéppel meg birni sem lehet. Azok már órákkal előtte összegyűlnek a kis meszelt falu templom előtt és suttogva tárgyalják a nagy esetet, már i. egy falusi szempontból. Két csoport van, az egyik — és ez a tulnyomó — édig magasztalja a *kisasszonykát*. Milyen kedves, jó szive van, milyen okos és milyen jó gazdasszony a lelkemadta, még a tehenet is megtudja fejni, és egy cseppet sem büszke, mindenkire van jószava, pedig bizony már a városban is volt „bálozni.” Persze, hogy mit jelent ez, egyik sem tudja, de arról mind meg van győződve, hogy nagy dolog a „bál,” mert akkor nagyon szép ruhát varattak a kisasszonynak; majdnem olyant mint a menyasszonyi ruha. A másik — kisebbik — csoport a völegényt kritizálja. Ez azt halotta róla; amaz meg egyebet. Szóval már egész jól ismerik.

Ezalat a lakodalmos házhoz sorjában érkeznek a poros vidéki kocsik, bricskák söt még négyes fogat is akad olykor.

A kocsikon nagy skatulyák és porköpenyegve bujtatott hölgyek és urak érkeznek. A lakodalmi vendégek, a környék intelligentiája.

A hány vendég, annyiféleképp köszön, de egyet egyik sem mulaszt el. Már t. i. hogy az elébe siető fiataloknak el ne mondja, hogy „jaj de szép vagy édesem,” vagy „ejnye be jó színben van völegény uram!”

Mig a fiatalok a vendégeket fogadják és elhelyezik, azalat az örömszülék a legutolsó előkészületeket végzik.

Az apa még egyszer körül néz a pincé-

ben, felbontja a szivarskatulyákat, azután az udvaron felállított tágas sátorban felakasztja az e célra kölcsönkért petróleum-lámpákat.

A mama természetesen a konyha és a spájk körül működik. Mindenki őt cibálja, mindent tőle kérdeznek. Igazán azt sem tudja, fiu-e, vagy asszony? Ő maga is mindig keres valamit és süntelenül azt sóhajtja: „milyen hamar mulik ez az idő és még mennyi dolgom van.”

E közben megérkezik az ünnepek feje, a falu jóltevője, a köztisztelőben és közszereletben álló földbirtokos ur is. Nevezzük csak — mint a többiek — egyszerűen „nagyságos urnak.” Tehát megérkezett a „nagyságos ur,” aki ma násznagyi minőségben van jelen. Mindjárt társaság képződik körülötte. Még a dúsgazdag zsidó árendásné is, aki eddig senkivel sem beszélt, oda huzódik és ő is gazsuliroz a „nagyságos ur”-nak, kitűnő egészségét dicsérvén.

Lassankint megtelnek a szobák vendégekkel, akik immár kipucolózkodva azut porától, pompás látogató toalettekben jelennek meg.

Folyik a kölcsönös üdvözlés, kérdezősködés, a társaság egyre hangosabb lesz, közbe sörös üvegek durroggatása, tányérok csörömpölése hallatszik, majd nemsokára jelzik, hogy a „gábli” (villás reggeli) már tállalva van.

Alig fognak hozzá, beront a házba egy parasztfiu, hogy a „tekintetes anyakönyvvezető ur” már várja a *házasulandókat*.

Persze a tek. anyakönyvvezető urat nem szabad soká várakoztatni. Felkapnak tehát a fiatalok egy kocsi, a két tanu a másikra és miután megnyugtatták a vendégeket, hogy „... sohse zavartassák magukat a reggelizésben, hisz ez nagyon is melékes aktus . . . stb.” elhajtanak és egy félóra mulva ismét elő is kerülnek, mintha ezalatt semmi sem történt volna, csupán annyi, hogy egy vendéggel több lett. Már értem a tek. anyakönyvvezető urat.

Ami ezután történik az meglehetősen unalmas. Készülődés az ebédhez, maga az ebéd is, azután az ebédutáni idő. Hiába az igazi „agit” a mulatáshoz a vacsora adja meg a lakodalmon.

Siessünk tehát ezt az időt elérni.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Védekezés a takarmányhiány ellen.

Ezen cikket közlés végett lapunknak, a földm. miniszterium 8327 eln. szám alatt küldötte.

Az idej kedvezőtlen időjárás a takarmánynövényekre olyan káros hatással volt, hogy vidékenként nagy takarmányszükség következhet be, ha az ellen a lehetőség szerint nem védekezünk.

A takarmányszükségen a legtöbb gazda úgy vél segíteni, hogy csökkenteni állatainak számát, ezzel azonban magának okoz kárt, mert az éveken át felszaporított állomány kisebbitésével csökken a trágyamennyiség és így talajának termőereje, a takarmányszükség következtében pedig oly sok állat kerül a piacra, hogy az eladó állatokat olcsó áron kell elvesztegetni. Ezért nem az állatok számának csökkentésével kell a szárazság következtében beállott takarmányszükségen segíteni, hanem minden eszközt fel kell használni arra, hogy a mennyire az lehetséges, biztosítsuk az állataink kitélelésére szükséges téli takarmányt.

Hogy ezt tehesük, arra kell törekednünk, hogy: 1. a zöldsztakarmányozás idejét összel minél hosszabb ideig kinyújtsuk, és a téli takarmánykészletet növeljük; 2. olyan növényeket termeljünk, melyekkel lehetséges jövő év tavaszán a zöldsztakarmányozást minél korábban megkezdeni és 3., a téli takarmányozás céljaira minden olyan anyagot, melynek takarmányértéke van, felhasználjunk.

Feltéve tehát, hogy a nyár folyamán elegendő csapadék lesz, a zöldsztakarmányozás összel kinyújtható, illetőleg a téli takarmánykészlet növelhető tarlónövények termesztésével, minő a csalamádé, mohar, köles, pohánka, mustár, csibehur, tavaszi borsó és az őszi árpával.

A csalamádé (sűrű kukoricza) július hó folyamán vethető és ha a talaj esőt kap, gyenge középtermést adhat. Vetésére olyan területet kell kiválasztani, melyre csak jövő év tavaszán kerül más termés. Lehetőleg gyorsan fejlődő korai tengerit (cinqantino, pignoletto, alsuthi vagy székely) vessünk ezen célra oly módon, hogy a tarlót közép-mélyen felszántva, elboronáljuk és a csalamádét 30—40 cm. sortávokra elvetve, vetés után hengerzünk. A mint a csalamádé kikelt, boronálnunk kell és később egyszer lókapával megkapálnunk. Rendes körülmények között nem célszerű a csalamádé széles sortávval való vetése, de ilyen késői vetésnél szükséges ez, hogy a talajban rendelkezésre álló kevés nedvesség dacára is fejlődni tudjon a csalamádé.

Ezen csalamádé zölden etethető, ha pedig terméséből főlség van, az a téli takarmánykészlet kiegészítésére használható fel, vagyis a zombolyai eljárás szerint eltehető a télre.

A zombolyai eljárás szerint elrakható a csalamádé oly módon, hogy a földszinén kezdenek egy 4—6 méter széles, tetszés szerinti hosszúságú kazlat, melynek fenekébe száraz izéket vagy szalmát raknak, a zöld csalamádé azután rendes módon kazaloztatik és a midőn a kazal 4 méter magas, tetejét kevés szalmával befedik és a mint az összerakott takarmány annyira felmelegedik, hogy belényulva melegségét kézzel nem bírjuk elviselni, 30—40 cm. földréteget rakunk a tetejére. A leföldelés olyan módon történhet, hogy a kazal mellé üres szekeret állítanak, erre deszkákat raknak és a földet egy mun-

kás a bedeszkázott szekérre, egy másik pedig innen a kazalra dobja. Előbb a földnek a felét rakjuk a kazalra és ha néhány nap múlva az leülepedett, feldobjuk rá a többi földet is úgy, hogy a felülete domboru legyen és az esővíz könnyen lefolyhasson róla.

A zombolyai eljárással nemcsak a csalamádét, hanem más takarmányt is eltehetünk télre, a melyet zölden már nem etethetünk fel és az őszi esőzések miatt szénává nem száríthatunk.

A mohart különben is szokás tarlóba vetni, ezt nem annyira zölden, hanem inkább szénává szárítva téli takarmányozásra használjuk.

A mint valamely tarlóföld felszabadult, közép-mélyen felszántandó és elboronálva, 11—13 cm. sortávokra lehetőleg sekélyen, 1—2 cm. mélyen vetendő. Kat. holdankint szóróvetésnél 20—30, sorosvetésnél 15—25 liter vetőmag szükséges. A kikelés gyorsítása céljából vetés után hengerezni tanácsos.

A mohar fejlődéséhez rendszerint csak 70—80 napot igényel és ezért a júliusban vetett mohar szeptemberben kaszálható, ha kikelés után egy-két esőt kap. A lekaszállással nem kell sietni, hanem meg kell várni, míg kalászeit teljesen kihányta, mert a tapasztalat szerint a korán kaszált mohar szőrösebb és az állatok nem eszik oly szívesen, mint a teljes virágjában kaszált, kevésbé szőrös mohart. Szénatermése kat. holdankint 15—30 métermázsza lehet, ha az őszi esőzések miatt nem lehet szénává szárítani, szükség esetén bezombolyázható.

(Folyt. köv.)

Hirdetések.

KESZTENBAUM HERMAN
hordógyáros Beregszász.

Ajánlok jó fehér fából készített, szumentes
= boros =

HORDÓKAT

a következő árban:

165—180 literig á 6 K. 10 fillér,
200—240 literig á 6 korona,
240—315 literig á 5 K. 95 fill.

Nyiregyházi állomásig szállítva.
A legjobb kivitelről tisztelt vevőimet előre is biztosítom.

Kiváló tisztelettel:

KESZTENBAUM HERMAN.

Köszön, pírshén, faszén nagyban és kicsinyben.

Hoffherr és Schrantz
gazdasági gépgyár

bizományi raktára

MANDLEMIL

szénraktárában

Nyiregyháza, Széchényi-tér 8.

Ajánlja új Victoria sorvető és legjobb műtrágyaszóró gépeit váltó kerekek nélkül,

répa, szecskavágóit és gőzcséplő gépeit.

Első nyirvidéki hordógyár

Nyiregyháza, Zöldségtér 9.

A legkitünőbb anyagból készítünk

átalagokat minden nagyságban.

Hordókat

gönczitől kezdve a legnagyobb transport hordóig, ugyszintén szüretelő és pince-edényeket, tölgy vagy fenyőfából a legjutányosabb áron.

Elvállal ugy magános, mint üzleti vagy uradalmi

pince-berendezéseket,

javitásokat s minden e szakba vágó munkát.

Kész hordókban állandó raktár.

Meghívásra bárhol megjelen.

Üzlet eladás.

Más vállalat végett a Zöldség-téren levő posztó, rőfös és rövidáru üzlettem berendezéssel együtt eladó.

A raktáron lévő nagymennyiségű férfi és női gyapju-szövetek, kartonok, battistok, vásznak, kanavászok, kész férfi és női ingek, jouponok, kötények, továbbá fehér és színes asztalneműek, ágy- és asztalterítők, szőnyegek és egyéb áruk egészben vagy egyes tétekben

mélyen leszállított árban eladók.

Práger Károly.

Alkalmi vétel. Üzlet felosztás miatt a Alkalmi vétel.

PAVLOVITS IMRE féle üzlet

összes árucikkei

beszerzési áron alul kiárusítottak.

Modern férfi kalapok. Ingek. Cipők. Vadászati cikkek. Fegyverek. Kocsitakarók.	Férfi és női harisnyák Ernyők. Női cipők. Botok. Női övek. Ezüst dísz tárgyak. Gyermek-játékok.	Nyakkendők. Valódi francia illatszeretek. Kézitáskák. pénz- és szivartárcák. Nippe-ek, stb. stb.
---	---	--

Az összes árucikkek kivétel nélkül új beszerzésűek és legújabb divatúak.

Kiárusítás.

Kiárusítás.

K. 8603—1905.

Hirdetmény.

Nyiregyháza város tanácsa által közhírré tétetik, hogy a képviselőtestületnek Kgy. 135 K. 5953/1905. szám alatt megállapított árverési feltételei alapján a város határában levő: I. Jog és prémföldek, örökös földek, II. Erdőterület. III. Császárszállás és a Dietl-féle birtok területén az önálló vadászterületet képező területeken kívül a vadászati jog az 1906. évi április hó 30-tól az 1912. év április hó 30-ig terjedő hat évre nyilvános szóbeli árverésen és pedig az I., II. és III. alattiakra elkülönítve haszonbérbe fog adatni.

Az árverés határidejűl az 1905 évi augusztus hó 10-ik napjának délelőtti 10 órája a városháza tanácstermébe kitűzetik.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt, a városi gazdasági hivatalban megtekinthetők.

Nyiregyházán, 1905. július 24-én.

Bogár Lajos,
h. polgármester.

Uj! Uj!
COOK & JOHNSON

amer. szabadalm, tyukszemgyűrűje.

A jelenkor legjobb és legbiztosabb szere, nagyszerű hatással és azonnal esilapítja a fájdalmat, — Kapható minden gyógyszerárban A-ztria-Magyarországban. 1 darab borítékban 20 fillér, 6 darab kartonban 1 korona, postai küldés esetén 20 fillérrel több. — Főraktár Magyarország részére: **Török József** gyógyszerára **Budapest, VI., Király-utca 12.** — Központi raktár Magyarország-Ausztria részére: „A szamaritánushoz”, Grác.

Hentesárut,

szalonnát, disznósirt, szalámit töpörtöt stb.

— vásárol minden mennyiségben —

A. SCHANIL,

— zsiráru ügynöksége. —

Bécs, XVII. Hauptstrasse 67.

KÜLÖNLEGESSÉGI

mindennemű **gazdasági gépek, műszaki cikkek** és **malomberendezések** előnyös feltételek mellett beszerezhetők és raktáron is találhatóak

LICHTMAN VILMOS cégnél

ki birtok eladási és bérbeadási ügyvitelket is elvállal.

Főüzlet: **Nyiregyházán** Gróf Károlyi-téren.
Fióközlet: **Mátészalkán.**

THILLE

soványító teának hatása különösen kövér egyéneknek ismeretes.

Csomagja 2 korona. Kapható: TÖRÖK JÓZSEF gyógytárában **Budapest, Király-utca 12-ik szám.**

Fernolendnt-féle **NIGRIN**

különösen ajánlható Chevreaux, Box-calf és Lackbörnek szép fényt kölcsönöz és a bőr tartósságát emeli. — Fenti védjegyre ügyelni kéretik. Mindenütt kapható.

Parcellázás.

A nagykállói határban, Huguaj községtől egy negyedóra járásra, a „Ludastó” mellett **105 magyar hold jó minőségű szántóföld** egy darabban, vagy parcellázva **szabadkézből eladó.**

Bővebb felvilágosítást nyújthat **Dr. Szabó László** ügyvéd Nyiregyházán.

Ha távol lakó rokonnak, vagy barátoknak képeslevelező-lapot küld

Ha elegáns kivitelű levélpapírra óhajtaná szert tenni

Ha névjegyet, esküvői meghívót, vagy valamely más nyomtatványt akar készíttetni

Ha bármilyen könyvet beszerezni akar

Ha hirlapokra, vagy folyóiratokra van szüksége

minden alkalommal tessék bizalommal fordulni
PIRINGER JÁNOS
könyv- és papír-ereskedéséhez
egy bekezdésben

CLAYTON & SHUTTLEWORTH^{LD}

Budapest, Váci-körút 63.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgépek,

szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lohere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet jr. kapálók, szecskavágók, répavágók, kukoriczamorzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és milder egyéb gazdasági gépek.

Képviselet és bizományi raktár:

Májerszky Barnabás gépgyárosnál

Nyiregyházán.